

Tổ Công giáo và Dân Tộc (CGDT) ra đời ngày 10/7/1975 trong một bối cảnh lịch sử, kinh tế, chính trị với những đặc trưng và đặc trưng hoàn toàn khác biệt với thực tế của Việt Nam ngày nay, một thực tế ghi đậm dấu ấn những bước vào thế giới, thế trường thế do, cảnh tranh kinh tế quốc nội và quốc tế, và trên hết bối cảnh thu hút sự chú ý thông tin thế, vượt qua mọi biên giới và mọi rào cản. Nên chẳng nhà nào đánh giá lại sự tồn tại của tổ CGDT và đến khép lại dấu ấn của một thực thể quan trọng, bao cấp, nghi lễ và lễ lạy để mở ra một chân trời mới cho sự tồn tại lẫn nhau và để cho thế giới thế giới thế giới nhà nước và Giáo hội Công giáo tại Việt Nam.

Chúng tôi muốn nhắc lại ở đây, một nền tảng của đài Chân Lý Á Châu (Veritas), đã được nhắc nhở và nhắc nhở:

“Trong 12 sự liên tục, Nguyễn Văn Công giáo và Dân Tộc đã lên tiếng bênh vực cho Đức Cha Gaillot, giám mục giáo phận Evreux (Pháp), dĩ nhiên với lý luận đi ngược công kích Giáo hội ra đi như một trong Giáo hội không có dân chúng, không có thế do phát biểu, ra đi như Giáo hội bách hại một sự ngu ngốc. Những ngu ngốc có thể hoang mang và bối lung lạc vì những bài báo này. Thế thì ra, một giới đi như thế không có gì đáng làm chúng ta phải ngạc nhiên. Thế thì Công giáo, có những tiên tri cung đình chuyên học hỏi cho các vua thay vì nói Lời của Chúa. Ngày nay cũng không thiếu những tiên tri như thế: thay vì nói Lời Chúa, lên tiếng tố cáo những bất công đầy dẫy trong một chế độ tài sản thì ngu ngốc lại chỉ làm tiên tri để công kích và trích Giáo hội của mình.” (Veritas 19/01/1996).

Những nền tảng của đài Veritas tuy được cấp phép một vài việc cụ thể nhưng những xét này có thể coi là tiêu biểu để phê phán một đường lối nhất quán đã được CGDT theo đuổi trong 33 năm qua: không bỏ qua dịp nào để vẽ ra một bức tranh rùng rợn về Giáo hội Công giáo. Đường lối này được thể hiện rõ ràng trong vô số những việc làm nhưng mà tiêu biểu là vụ án Phong Thánh cho 117 vị Tử Đạo Việt Nam (năm 1988), vụ Tội ác Giám Mục Marcel-François Lefebvre..., và gần đây nhất là vụ Tòa Khâm Sát.

Việc mô tả bất công về Giáo hội Công giáo, một Giáo hội tự bản chất là thánh thiện, và trong thực tế luôn năng động, không ngừng để mở ra một thế giới mới trên con đường thế trường thế gian những việc quê hương những việc, cụ thể, không khi nào gây ra những phản ứng, những nghi ngờ của người tín hữu để với những ai chịu trách nhiệm để ra và duy trì tờ báo này: đó là lý do ban

Đoàn kết Công giáo TP HCM – là Mặt trận Tộc quốc và tôi hiểu là đang Công sơn Việt Nam.

Nhưng mô tả như thế cũng đã nằm trong lòng người tín hữu nhưng viết thế này liên tục bắt muỗi, nhưng khổ đau tinh thần như đã được nêu trong các phát biểu của Đức Giám Mục Phaolô Maria Nguyễn Minh Nhật, Đức Hồng Y Gioan Baotixita Phạm Minh Mẫn, các linh mục, tu sĩ và anh chị em giáo dân trong cũng như ngoài nước.

Nhưng mô tả như thế cũng đã được đáp trả cách thế qua việc ngày càng nhiều các linh mục coi xem cộng không cho bán tờ báo trong khuôn viên nhà thờ.

Có một thời nhà nước tung ra những Báo Bịp, Cha và Con, Tóc Mây, Xóm Đeo, Tây Đụng Giật Bì Lọc. Nhưng thế đó không đóng góp gì cho xã hội, cho sự hiểu biết lẫn nhau giữa người Công giáo và người Công sơn mà chỉ gây thêm đau thương và nghi kỵ trong lòng người Công giáo. Cũng may, nhà nước cuối cùng cũng nhận thấy ra điều đó và chấm dứt những trò lừa dối này. Người Công giáo ghi nhận thiện chí đó và cũng mong nhà nước giữ đây đi thêm một bước nữa để dứt đầu chấm dứt cho tờ CGDT, một tên phàm, nói theo một nghĩa nào đó, cũng đã và đang mang lại những đau thương không kém trong lòng người.

Nếu tờ báo được duy trì bằng mọi giá qua cách bao cấp bù lỗ thì người Công giáo không thể không thấy đây một đầu chấm của sự bách hại tiếp tục.

Thực vậy, trong những năm qua, Hội đồng Giám mục Việt nam đã có Ủy ban Truy vấn Thông Xã hội (hiện nay do Đức cha Phêrô Nguyễn Văn Đệ lãnh đạo) với đầy đủ nhân sự thích hợp. Thực là một nghị quyết khi nhà nước cho phép tôi hơn 600 tờ báo với đủ mọi thể loại Hình sự, An ninh, Thể thao, Du lịch, Phấn ... trong khi người Công giáo với 10% dân số lại không được phép có một tuần báo cho chính mình.

Việc Giáo hội Công giáo không có được một tuần báo của chính mình trong khi nhà nước tiếp tục dùng tờ CGDT như một thế giới danh Công giáo để lường đoan là một bằng chứng hiển nhiên của sự thiêu thiếu do tôn giáo.

Bịp pháp đó đã không hợp tình lại không hợp lý. Trong hoàn cảnh như thế thu thập truy vấn thông tin

qua mặt biên giới và mặt rào cản như hiện nay, biện pháp đó, nói cho cùng chỉ kích lệ người ta vào những trò mìn mìn mà nhà nước vô phương kiểm soát được.

Người công giáo, người bạn Truyền thông Xã hội của Hội đồng Giám mục Việt nam có được một tuần báo phát hành rộng rãi trong khuôn khổ luật định thì đó sẽ là một điều chưa thể chấp nhận được trong một do tín ngưỡng, cộng đoàn Kitô dân tộc, cộng tôn truyền lẫn nhau, cộng duy thực tiễn biến hành động phù hợp với những quy luật tiến lên của xã hội.

Trong khi chỉ để sự chấp thuận của các cơ quan chức năng nhà nước, chúng con minh chứng rằng quý Đức cha, quý cha và anh chị em giáo dân (thật ra con số cũng rất ít) được gửi bài cho tờ CGDT nhằm để tránh hoang mang, người nhận trong anh chị em giáo dân, để nhà nước thấy được nhu cầu cấp thiết của chúng ta có được một tờ báo riêng nói lên tiếng nói chân chính của giáo quyền và những nguy hiểm về chính đáng của người Công giáo. Không gửi bài cho tờ CGDT nhằm là quý Đức cha, quý cha và anh chị em giáo dân hãy thử nghĩ thế cho những nguy hiểm về chính đáng của Ủy ban Truyền thông Xã hội của Hội đồng Giám mục Việt nam. Vậy rồi, ngày nay thế giới là người Công Giáo đã có nhiều người đã chọn họ để xuất bản những bài viết của mình.

Linh mục Truyền bá Cơn năm nay đã 78 tuổi. Vào tuổi “thật thối chí lại hy” này, ngài thế sự còn có thời gian để nghỉ ngơi, để suy tư về những điều 50 năm linh mục đã qua của mình, và chuồn bọ ra trước tòa án Chung Thảm của Chúa. Tờ CGDT, nên được đình bản vì nó không còn cần thiết cho ai, cộng Giáo hội, nhà nước Việt Nam, và bản thân linh mục Cơn.

Ông Phó Thiệt Sơn, “giám mục dâm” của Bộ Kinh, khi sinh tiền đã được hàng “tiêu chuẩn” dành cho “phó chủ tịch Ủy Ban Truyền Thông Quốc Hội Trung quốc”. Là một nhân vật thu hút hàng “top ten” trong một đất nước vĩ đại như thế, Ông Sơn được “bồi dưỡng” tại đa những sân nhưng để bị đất tiến của Trung quốc và Hàn quốc. Ông ăn sâm nhưng họ ta ăn khoai mì, khoai lang vậy. Ông rồi còn trở nên cha Cơn một tuổi. Thế mà hai năm trước ngày chết ông đã được yêu cầu “tinh khiết” để được phát biểu như m nhí, linh tinh. Trước cuối năm 2004, ông chỉ còn như một bóng mờ đất đất trong nhà thờ Nam Đàng của Bộ Kinh.

Cha Cơn nhà ta, sống một cuộc đời nghèo, nghèo chết thì cùng lắm là cán bộ Khoa Giáo Trung ương với chức vụ từng biên tập của một tờ báo bù lủ trong số hàng 600 tờ báo, “tiêu chuẩn bồi dưỡng” chắc không thế nào bằng được với Phó Thiệt Sơn, rồi già hơn nữa, thì cũng nên “tinh khiết” là vậy.

Trong bài “Nhà Chúa hay nhà Chùa?” đã đăng trên VietCatholic, cha Thiçn Côm vißt:

“Trong bài vißt cô a linh môc Trßng Bß Côn, đăng trong Tuçn san Công giáo và Dân Tôc, sß 1644, ra ngày 15-2-2008, có mßt câu mà tôi thßc mßc, và nghe nói nhiçu ngßi rßt bßt bßnh, phßn đßi kßch lißt. Tác giß bài báo vißt: ‘Trong cußc di cß năm 1954-1955 cũng nhß trong cußc di tßn sau 30-4-1975, tßt cß các ngôi nhà vßng chß mà không có ngßi đßc sß hßu chß y quyßn, trên nguyên tßc, đßu do Nhà nßc qußn lý, cß nhßng ngôi nhà cho ngßi nßc ngoßi thuê.’ (Trang 8). Nguyên tßc nào vßy? Cô a Nhà nßc hay cô a linh môc Trßng Bß Côn? Nßu là nguyên tßc Nhà nßc cách mßng ra thì vào ngày tháng, năm nào?”

Thßc là nguy to. Rß ràng là cha Côn nhà ta đã có nhßng bißu hißn cô a tußi gißa, nói năng linh tinh, nhßm nhßí. Vißt lách kißu này, khi côn mßt con dß tß thßn, nhà nßc ta dám lôi ngài ra tòa vß tßi “Xuyên tßc đßng lßi chính sách nhà nßc”, hay “phá hoßi đoàn kßt dân tßc”, là nhßng tßi danh vßi khung hình phßt rßt nßng nß. Tußi gißa mà vào tù thì khß thân ngài.

Thành ra, tß CGDT không nhßng không còn côn thißt cho ngài mà có khi còn là cái hßa cho ngài. Chúng ta nên đß cho ngài đßc nghß. Mßc đích ngài theo đßi đßng sai ra sao có lß nhiçu ngßi trong chúng ta đã có câu trß lßi nhßng xin đß lßch sß phán xét. Phßn chúng ta, trong tình anh chß em đßng đßo, có lß nên làm hßt sßc cho tòa báo đßc đßc đßc đóng cô a nhanh đß ngài sßm đßc hßu đßng hßu có thßi gian suy tß vß qußng đßi đã qua và chußn bß cho cußc sßng mai hßu – nßu ngài còn tin có cußc sßng y.

Đăng trong: Giáo Hßi CG VN